

נחל'י נצח

יו"ל ע"י מוסדות ברסלב / בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 674
פרשת כי תצא תשי"פ

ר"ח	אתר	כניסה	תורת הדלקת
20:22	19:43	18:32	ירושלים
20:20	19:45	18:49	תל-אביב
20:23	19:45	18:42	חיפה
20:22	19:44	18:49	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הכנה לתקיעת שופר

את אופן התקיעות הגמרא לומדת מ... הגוייה המשוקצת אמו של סיסרא • מה תפקיד האשה בראש השנה ולמה כולנו בונים את המלכות בראש השנה • ואיך כל זה נוגע לך ולי למעשה

והסטרא אחרא, ולכן צריך לנסוע אלי בגוף.

ולהוציא את הנשמות מידי הסטרא אחרא אפשר על ידי תקיעת שופר. וכדי להבין זאת נקדים את דברי האר"י בשער הגלגולים, שמיישב באופן נוסף ונפלא את השאלה ששאלנו בפתירת המאמר, למה לומדים תקיעת שופר דווקא מסיסרא.

החוצפה של סיסרא

האר"י ז"ל מביא שרבי עקיבא היה מבני בניו של סיסרא (על סנהדרין צו. ורב ניסים גאון ברכות כז;), שכוחו היה עצום וגדול עד שהכוכבים מהשמיים נלחמו אתו. ומהיכן החוצפה שהיתה לסיסרא להילחם בישראל כזו מלחמה? הכל היה מהטוב הכבוש אצלו (כמובא עניין זה בליקוטי מוהר"ן תורה י"ז), שהיה לו בתוכו את נשמת ר' עקיבא. כל מלחמת סיסרא היתה על נשמת ר' עקיבא, והעובדה שיעל נתנה את מכה ברקתו הוציאה ממנו את נשמתו הטהורה של ר' עקיבא.

ונשמת רבי עקיבא היא סוד התורה שבעל פה, כמו שכתוב (סנהדרין פו.) שהתורה שבעל פה כולה 'אליבא דרבי עקיבא', כי משה רבנו הוא שורש התורה שבכתב ורבי עקיבא הוא שורש התורה שבעל פה. והשופר הוא סוד תורה שבעל פה, כי הוא קול בלא דיבור, בבחינת 'תורה שבעל פה', ולכן כשרוצים לבאר את עניין השופר רצים עד סיסרא, שדרכו יתבאר לנו סודו של השופר.

וכדי להשלים את העניין בו אנו עוסקים נביא את דברי ה'קדושת לוי' להרה"ק מברדיטשוב, שאומר שכל מה שאנו עושים בראש השנה בתקיעת השופר הוא להמשיך את ה'קול' הפשוט ולהוידד אותו ל'דיבור', וכך את כח הדיבור אנו מקבלים מהשופר. בתחילה אנו עושים קול בלי דיבור, והוא השורש של הדיבור, וזה פועל לנו ישועות. ומסביר ר' לוי יצחק מברדיטשוב, שבראש השנה שמגיעים כולם לפני ה' ומריעים בקול לבד בלי דיבור הוא סוד התורה שבעל פה, כי אנו יראים שלא יהיה פתחון פה למקטרג אם נפתח את פינו בדיבורים, אבל אחר כך על ידי השופר נפתח הדיבור, ואז המלכות יכולה להתחיל לדבר, וממשיכים את ההמתקות ואפשר לבנות את המלכות.

יהי רצון שבזכות תקיעת השופר השנה יצאו כל הנשמות מן הסטרא אחרא, ותתגלה מלכותו יתברך בשלימות.

בראש השנה ועשרת ימי תשובה מתקנים את התורה שבעל פה, את המלכות, את האמונה. כשהאישה שולחת אותך לאומן או כשהאמא שולחת את הילדים זה גם כן בחינה של תיקון המלכות, העובדה שהיא שולחת אתכם זה תיקון האמונה. אם היא מוכנה לשלוח אתכם היא מראה שהיא מאמינה בצדיק, והיא מקבלת על ידי זה אור עצום.

ובזה נבין מדוע לא לומדים את עניין התקיעות למשל מ'הלכה למשה מסיני', אלא לומדים זאת מהסיפור של אהרן (ר"ה לג.). זה פלא שה' מסר את המלחמה ביד אשה, דבורה, וגם מסר את הריגת סיסרא ביד יעל. אבל האמת היא שכל הסוד של ראש השנה זה 'ביד אשה', כי כל עניינו של ראש השנה הוא תיקון המלכות, תיקון השכינה, בבחינת אשה.

וזו בניית האמונה. רבי נתן מסביר שלפני ראש השנה האמונה נעלמת ממך, ומגיע ראש השנה ואתה צריך להתחיל לבנות את האמונה מחדש, כי כל ה'נסירה' - לבנות את המלכות, את השכינה, את האשה - זה הכל בחינת אמונה! ועלינו לבנות את האמונה בעשרת ימי תשובה. בהתחלה האמונה היא קשה, להאמין שהכל מהשם, שגם אם ישנתי והייתי מונח איפה שהייתי מונח - השם משגיח עלי, הכל היה משמים, הכל לטובה, ואני יכול עכשיו להתחיל להתעורר לבנות את המלכות [שהיא האמונה] מחדש. ולכן בראש השנה אפשר להוציא את הבת מלך, את האשה הרומזת לאמונה, כפי המובא ב'סיפור מבת מלך'.

מחזיר את האבדות

חלק מן האמונה של חסיד ברסלב זה להאמין בנסיעה לאומן לראש השנה, שבכך הוא עושה את רצון רבינו ז"ל. בחתונה מזמינים את כולם שיבואו לחתונה, וזה הכרוז שרבי ז"ל אמר לעשות, שכל מי שסר למשמעו יבוא אליו בראש השנה, אפילו הרחוקים ביותר. והוסף ואמר שלא יהיה מהם איש נעדר, ומה יקרה אם הם יבואו אליו - יקבלו מתנות גדולות. ראש השנה זה חתונה, יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, שאותם מייחד הצדיק שהוא בעלה דמטרוניתי, ועכשיו באים לחתונה ומקבלים שם מתנות גדולות. ובעזרת ה' שכולנו נזכה להגיע השנה.

המתנות הגדולות שהרבי אומר בתורה קפ"ח שמקבל מי שבא לצדיק, הם שהצדיק מחזיר את האבדות לאדם שבא לצדיק, ומוציא את נשמתו משליטת כוחות הרוע

**מי שבא לצדיק,
הצדיק מחזיר
לו את אבדותיו,
ומוציא את
נשמתו משליטת
כוחות הרוע
והסטרא אחרא**

להזמנת:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש
של הרה"ח שמואל
שטרן שליט"א

שביל חדש
נפתח אל הלב

"ביציאתו מהו? - אומר; בכניסתו מהו? - אומר"

הפה הנקי

בשנה זו חל ראש השנה בשבת קודש, וחז"ל קבעו שאין תוקעים בשופר, גזירה שמא יעבירונו ד' אמות ברשות הרבים. מעודי התקשיתי בכך: הרי תקיעת שופר היא פיקוח נפש ופיקוח נפש דוחה שבת! כל הצלתנו ביום הדין היא על ידי תקיעת השופר, שכך אמרו על הפסוק "אשרי העם יודעי תרועה" - "שיודעים לפתות את בוראם בתרועה", כי באמצעות תקיעתנו בשופר אנו מעוררים רחמים לבטל המקטרגים מעלינו, והקדוש ברוך הוא עומד מכסא דין ומתיישב על כיסא רחמים. איך ביטלו חז"ל את התקיעות בראש השנה שחל בשבת, כאשר בשל כך לא יהיו לנו את השופר להציל אותנו מהמקטרגים העומדים עלינו ביום הדין? וביאר רבי שלמה קלוגר זצ"ל, שבשבת קודש יש ביכולתנו לפעול שנה טובה בלי קול השופר וממילא אין לנו צורך לשופר בפועל. טעם הצטרכותנו לשופר הוא כי הפה שלנו לא נקי דיו, אין בכוחנו להתפלל תפילה שלמה בפה שלעיתים אינו טהור, הוא קצת מלוכלך, ולכן אנו צריכים את השופר שבקולו הזך יעלה את בקשתנו לפני מלכינו. אבל בשבת קודש אמרו חז"ל (שבת קיד): "לא יהא דיבורך של שבת כדיבורך של חול", הפה של שבת קודש הוא פה מלא קדושה, ולכן אין אנו צריכים לקול השופר, ה' מקשיב לתפילותינו בפה!

זהו דבר הדורש חיזוק, בעיקר בילדים ובחורים צעירים, שאינם מודעים לכוחו הגדול של מכשיר הפלא שניתן בפייהם. ניתן לראות נערים שפיהם מושחר, ולשונם מהלכת 'על כל מה שזז' כפי שנהוג לומר, והדבר נובע מחוסר מודעת מספיקה על כוחו העצום של הפה, בין בפגיעה בחברים ובין בדיבור שאינו מתאים לילד טהור המתחנך על ברכי התורה והיראה, גם בדקויות שאזון אחרת אולי אף לא תרגיש בכך. לעניות דעתי, כדאי לנו כחורים לקחת את הנושא לתשומת לבנו, והשנה נחזק את משפחתנו בכוחו הגדול של הדיבור האנושי ובהשפעתו על תפילתנו ובעצם על כל חיינו.

חרטה וחרטה

בתור הצעה אני חושב כי ניתן לנצל את הימים הספורים שנשארו לנו עם משפחתנו המאוחדת בארץ, להקדיש מספר דקות להדגשת חשיבות שמירת הפה מדברים אסורים, מלשון הרע, מלשון רחובית, מפגיעה בחברים, ומסתם 'טחינה' ללא תועלת של כל מה שמתרחש בעולם.

עלינו להוכיח להשי"ת בצאת שנת תש"פ כי אנו מקימים את הפסוקים "שומר פתחיו פיר", "מוצא שפתיו תשמור", "מדבר שקר תרחק", ועוד הרבה פסוקים שבאו להזהיר אותנו על שמירת הפה, ונקוה כי מידה זו תהיה 'שתוליה' לעד בפנינו ובפיות ילדינו.

אסיים בווארט מהגה"ח המחנך רבי גד"ל אייזנר זצ"ל, שהסביר פעם מהי תשובה אמיתית. לדבריו התשובה שהיא "חרטה" היא מלשון "חריטה"; שהתשובה והקבלות שבעקבותיה יהיו חרוטים באדם לעד. הלאו!

דוד המלך נעים זמירות ישראל השמיענו את יסוד חינוכו של הנער בספר התלים (קמד יב-יד) 'אשר בנינו כנטיעים מגודלים בנעוריהם', וכפירושו של רש"י שם: "שבשם טוב זה שהם כנטיעים בנעורתם - כך הם גדלים כל ימיהם". דוד המלך המשיל את ה'בנים' ל'נטיעות'. כך מצאנו גם בעוד פסוק (שם צ יד) שהעלייה הרוחנית נמשלה לשתיל: "שתולים בבית ה'". מה כוונתו בזה? ומה ההבדל בין "נטיעים" ל"שתילים"?

במדרש שמואל (סוף פרק כה) מצאנו משהו מעניין. בדברי חז"ל שם נפרש כי "נטיעה" היא הנטיעה הראשונה, הגרעין אותו מטמינים באדמה. לאחר שהוא צומח מעט ומתחיל לגדול - עוקרים אותו בזהירות עם מעט אדמה סביבו ו... "שותלים" אותו במקום אחר. הפועל 'שתל' בא לסמל השרשה תמידית ואחרונה, כזו שלא עוקרים אותה. ולכן הברכה האולטימטיבית ליהודי הוא שיהיה כ'עץ שתול על פלגי מים', שלא יעקר לעולם!

לכן נמשלו הנערים והילדים שעל חינוכם אנו מופקדים ל'נטיעים'. עלינו להשיגח שחינוכנו לא יהיה ארעי וזמני, כשתיל שעתידי עוד להיעקר לפני שיגדל לאילן רב פאות, אלא החינוך יהיו כנטיעה חיה ועומדת לעד, שנחדיר את החינוך הנכון עמוק בתוך לבבות בנינו וחניכינו שלעולם לא יסוף מהם.

לא באתי לתת כאן עצות מעשיות איך ניטע בליבות התלמידים את החנוך לעד, אך לפחות הגישה שלנו אמורה להיות כזו, שלא לחנך את הבנים מתוך גחמות וכפי מה שעומד על לשוננו באותו הרגע, אלא מתוך מחשבה עמוקה, ולדעת שהחינוך שלנו אמור להשפיע על הילד לשנים ארוכות.

למה לו המחר?

ומעניין לעניין, נעבור לנושא ה'חם' ביותר בימים אלו: אלול, סליחות, ראש השנה.

בקרוב אנ"ש הדגישו רבות חשיבות השמירה על הקבלות של ראש השנה לכל השנה, שיהיה 'שתולים' בבית ה' ולא 'פריחו' ויתעופפו במוצאי שמחת תורה, וכפי שהיטיב לבטא זאת רביה"ק ז"ל "במוצאי הימים הנוראים אני מטה אוזן לכותל - ושומע את פטיושו של השמש הקורא סליחות..." כי "אם אדם אינו טוב מחר ממה שהוא היום, למה לו המחר?" כשאלתו-תביעתו של רביה"ק.

נהורים ומחנכים אנו משתדלים רבות להכניס בלב התלמידים הכנה ראויה לימים הקדושים הבאים לקראתנו, ובפרט השנה שנראה כי סדרי עולם יתהפכו אצל אנ"ש בתקופה הקרובה לראש השנה, כך שעלינו להתחיל בהכנת החניכים מראש, שייכנסו כראוי לימים הגורליים הללו ולא מתוך בלבול ופיזור נפש.

ברצוני להתעכב הפעם על עניין שנראה לרבים מאיתנו כדבר שולי בחינוך הילדים, אך כמפקח אני שם לב כי ילדים שמוטלמים בדבר הזה מוצלחים בכל דרכיהם, כפי שהמליצו על מאמר חז"ל (חולין יז): 'בדיק ליה בריש לישניה', שאדם נבדק בנקיות לשונו, בדיבורו הזך והנקי.

מה עושה המשיח בקן הציפור?

מעוותותינו כמו שכתוב בפסוק (ישעיה נג ה), סובל סבל נורא עקב אי הגעתו, אך הוא מתעכב ולא מגיע כדי של-ל-ו-נ-ו יהיה תיקון. שלא יישאר אף אחד בחוץ.

ובעצם זה מה שכתוב בפרשתנו, 'שלח תשלח את האם', והזהר הקדוש (תיקו"ז ו וכא) מסביר שמדובר על שילוחה של השכינה הקדושה, שכינת עוזנו בגלות, מתגוללת בעפר, השם שלח אותה פעמים לגלות המרה, והכל בשביל 'ואת הבנים תיקח לך', את הביצים הקטנות, את האפרוחים החמודים והמסכנים שעוד לא למדו לפרוח, אותם תיקח ותאמן אל ליבך. ה' שלח את האם בעוותותינו הרבים, בשביל לקחת אליו ברחמים את הבנים, שלא יפלו לשאול ויאבדו חלילה.

אני חושב שבדיוק זה מה שמביע השם של היכל של משיח, היכל קן ציפור. זהו הביטוי הזכור לנו משילוח הקן, כי ההיכל הזה מבטא את גודל אהבתו של אבינו אליו, שמוכן להשאיר את כל המצב בגלות והמשיח יישאר בהיכלו ולא ירד אליו, רק כדי שהנפשות החלושות של האפרוחים השוכנים בקן הציפור יגיעו אל תיקונן השלם.

ועוד משהו לדרך: אסור לנו להתעלם מכך שיש לנו נפשות חלושות, אם לא של 'ביצים' אז לפחות של 'אפרוחים'. ועקב כך, אומר רבי נתן בלשונו הקדושה, כשסוף סוף הצדיק רוצה לתקן אותנו ולהרים אותנו מעט, הרי שאנו צריכים לסבול בשביל זה. 'בודאי צריכים שיעבור עליהם גיעות ויסורים ומירות הרבה מאד בגוף ונפש וממון בכמה וכמה בחינות שונות'. אבל המטרה היא טובה: לזכך אותנו ולהרים אותנו.

וטוב שנדע את זה לפני שאנו נוסעים השנה לאומן, ולא שכל שנה זה כל כך קל, אבל השנה נראה לי שיהיו תיקונים גדולים... ורק צריך לזכור תמיד שהכל בשביל לזכך אותנו, להרים אותנו מלהיות אפרוחים. ואז ההסתכלות היא אחרת לגמרי.

(נפ"י ליקוטי הלכות ביצים ה ד-ה)

וד מילדותי אני זוכר את הסיפור ששמעתי באזניים שוקקות, על הבעל שם טוב שמתאר בעצמו באגרתו (שנדפסה בסוף הספר 'בן פורת יוסף') לגיסו הגדול רבי גרשון מקיטוב על עלייתו השמימה בראש השנה ה'תקל"ז, שם פגש את המשיח בהיכלו ושאלו אימתי יבוא המשיח 'לכשיפוצו מעיינותיך חוצה' כמובן]. אמי היתה נוהגת להסביר לי שהמשיח יושב במקום נשגב הנקרא 'היכל קן ציפור'. לתנמי חשבת כי הבעל שם טוב בעצמו מזכיר את השם הזה באגרתו, אך לא כן הוא. אז מהיכן אימי לקחה את המושג 'היכל קן ציפור', ששם יושב המשיח?

את הביצים הקטנות, את האפרוחים החמודים והמסכנים שעוד לא למדו לפרוח, אותם תיקח ותאמן אל ליבך...

אז בדקתי מעט, וראיתי שהמקור הוא בזוהר הקדוש (ח"ב ז). אין לי מושג מאיפה אימי ידעה את הדבר, - ודאי לא מהזוהר... - אך כנראה כך היה כתוב בספר הסיפורים שלפניה.

וכשהגעתי עד לכאן ניצתה בי הסקרנות: למה המשיח יושב בהיכל עם שם כזה אקזוטי? מעניין, לא?

ועכשיו נזכרתי בעוד סיפור. אחד הצדיקים מדורות עברו יש פעם בשולחנו הטהור, וסיפר לחסידיו המשתאים כי המשיח בא להתחנן בפניו כי הוא רוצה כבר לבוא, ואני, סח הצדיק, לא הסכמתי בשום אופן.

פיהם של החסידים נפער, והרבי הסביר: ישנם עוד נפשות חלושות רבות שלא זכו להגיע לתיקונם, ואם כעת יגיע המשיח ויתבצע התיקון השלם לא יהיה להם עוד תיקון לעולם. לכן סירבתי בתוקף לאשר את הגעתו, לבל ידח ממנו נידח, שכל הנשמות כולן יזכו להגיע לתיקונן ולא יאבדו חס ושולם.

לפי המסופר ישב שם יהודי שחרה לו על כך, והביע בפני הרבי שלדעתו עלינו לוותר על הנשמות הללו עבור כלל ישראל. 'כולנו נסבול בגלל כמה נפשות חלושות?' תמה. הרבי העיף בו עיניים חודרות, ואמר 'ואולי אתה מן הנפשות הללו? ...'

המשיח נמצא בשמים', והוא מחולל מפשעינו מדוכא

לצעירי הצאן

כך מתקנים את המלכות

מגיע ראש השנה ואנו צריכים לבנות את האמונה מחדש, כי כל ענינו של תקון המלכות בראש השנה הוא באמונה. אמונה שגם אם קרה מה שקרה ונפלת למקומות לא נעימים, הכל בהשגחה פרטית מהבורא יתברך והכל לטובה.

מתוך מאמר ראש הישיבה

שנאת בצע וענוה נדירה

120 שנים לפטירתו של רבי צדוק הכהן מלובלין, מ' אלול תש"פ - תר"ס

משבט הכהונה, ומשכן רבים מחסידיו, אוהדיו, מכריו ושומעיו ששמעו אבו לפדות אצלו את בנם בכורם. לזאת הסכים רבי צדוק, באומרו 'זהו כסף אותו זיכתה לי התורה, אותו אין מניעה מלקבל', והקדיש את כל כספי הפדיון לקניית ספרים בלבד.

...

היה זה באחד מימי השישי, כשהצדיק רבי צדוק ישב בחדרו ועסק באהבתו ובמשווש חייו - התורה, כשנכנס אליו אותו חסיד ממולח. יומיים קודם לכן הזדמן לידו לקנות שמן זית נדיר ומשובח, וביקש להנות בו את רבו. לתת את המתנה ישירות - לא שייך, הרבי ידחה כל מתנה, אך ידוע ידע החסיד כי רבו חרד וירא מכל מאמר חז"ל שהוא, ורבות משתדל שלא יישמע מדבריו משהו של זלזול בדבריהם הקדושים. נטל החסיד את בקבוק השמן המשובח, צירף אליה קופסת דגי 'הערינג' יקרים ומפולפלים היטב ונכנס אל הרבי. דקות מספר ארכו עד שרבי צדוק הרים אליו את עינו בשאלה, והחסיד הניח את המנחה על השולחן. מבט השאלה בעיניו של הרבי העמיק, והחסיד פתח את פיו ברעד: 'ברצוני לזכות במצוה נדירה, הלא אמרו חז"ל (כתובות קה): שכל המביא דורון לתלמיד חכם הריהו מקריב ביכורים'.

הרהר רבי צדוק מעט, ובכדי שלא להראות זילות כלשהו בדברי חז"ל נטל את המתנה והודה לנותן.

החסיד יצא מאושר כולו, וכשפניו זורחות מאושר סיפר לכל חבריו המקנאים על התחבולה שעלתה בידו. לביל שבת ישב החסיד בשולחנו של רבו, כשליבו עדיין נרגש מהמתנה שהצליח להביא אל הצדיק, ולפתע שומע הוא את רבו פותח ואומר: 'אמרו חכמינו ז"ל 'כל המביא דורון לתלמיד חכם כאילו הקריב ביכורים. אכן, לתלמיד חכם. אך האם אני תלמיד חכם?'. הציבור הוכה בהלם מהדברים המפורשים, והרבי המשיך: 'לומר שלא למדנו - אי אפשר; הרי למדנו. אבל מה עוזר הלימוד? הלא אמרו חז"ל (יומא עב): על הפסוק 'למה זה מחיר ביד כסיל לקנות חכמה ולב אין' שהוא מדבר על תלמידי חכמים העוסקים בתורה ואין להם יראת שמים...'

החסידים היו בהלם, השפילו את פניהם בבושה ודמעו עלו בעיניהם. אם כך יאמרו ארזי הלבנון - מה יעשו אזובי הקיר?...

לאחר השולחן הטהור ניגש אחד המקורבים ובכאב אמר לרבי צדוק 'כולנו נדעונו לשמוע את הדברים המחרידים מפי רבינו... אמר לו רבי צדוק בתמימות: 'וכי עלי להיות שקרן? אם החסיד נתן לי את המתנה על דעת היותי תלמיד חכם, עלי להודיע את האמת, שלא יהיו העולם טועים בי!'.
אשרי העם שאלו מנהיגיו.

(מקור: 'מגדולי החסידות' ח"ז)

ר כי היה נקלע לביתו של הגאון הקדוש רבי צדוק הכהן בטוח היה כי ממון רב יש לו בכיסו. אמנם הריהוט היה פשוט מאוד, וגם הקירות לא היו נראים די מטופחים, אך הספרייה... הספרייה האדירה ששכנה בארונות העמוסים הפליאה את כל רואיה. כותרים רבים ונדירים שכנו בה בסדר מופתי לבד מכתבי יד נדירים שעניינם רבות היו משתוקקות לראותם.

מהרצפה עד לשמי קורה היו מסודרים הספרים במדפים, וסדרם המדויק היה חרוט במוחו האדיר. מסופר כי בשנות זקנותו, כשגופו נחלש אך שכלו ופיו לא פסקו מלמלמל ולהעמיק בדברי תורה, הביאו לו בחור לשמשו ולעזרו, וכשהיה נצרך לספר כלשהו מתוך אלפי הספרים היה אומר לבחור את מיקומו המדויק; ארון ומדף.

אבל אלו שהכירו את הרבי מקרוב ידעו כי הפרוטה רחוקה מאוד מכיסו של הרבי. רבי צדוק מעולם לא אהב ליהנות ממתנת בשר ודם, וזכה לעזר כנגדו מיוחדת במינה אשר רק עוודתו בכך, על אף שהיא הייתה זו שבשל כך הוצרכה לעבוד ולטרוח לפרנסת הבית באופן לא הכי קל. חנות בגדים משומשים פתחה לה באחד מזויות העיר, שם עמדה במשך שעות ומכרה מעט שמאטעס, ובכסף שהתקבל היתה צריכה לכלכל את ביתה בתבונה.

כאשר נפטר רבה של לובלין רבי יהושע העשל אשכנזי נתנו אנשי העיר את עיניהם בגאון הצדיק השוכן זה עידינם בקרבם וביקשו למנותו כרבם. רבי צדוק היה ידוע בגאונותו האדירה ובצדקותו כי רבה, ואנשי לובלין לא הרשו לעצמם לקחת רב ממקום אחר אחר שכזה ענק שוכן בקרבם. משלחת מכוונת מראשי הקהילה הלובלינית הגיעה לביתו של הצדיק וכתב מינוי רבנות בידם, ואחר שהיה בעל השכלה רחבה מאוד וידעתו בכל מכמני הספרות המחקרית היהודית עלתה על כל גדולי דורו הסכימו אף 'מסכיל' העיר למינויו. אך רבי צדוק, שהנאה ממתנת בשר ודם היתה נגד רצונו במובהק, נטה לסרב למשרה הרמה, ואשתו הצדקנית אף היה תמכה בהחלטה בכל עוז, אף שהמשרה היתה פוטרתה מלעבוד בחנות.

לאחר פטירת אשתו ראהו אחד משכניו, חייט במקצועו, יושב ומחט בידו ומתקן את אחד מבגדיו. החייט, שלא יכול היה לסבול את בזיון כבוד התורה, הציע את שרותיו המקצועיים, ורבי צדוק סירב: 'תשלום הלא לא תרצה לקבל, ובחינם אינני מוכן'.

נו, אז מהיכן היו לו לרבי צדוק את הסכומים העצומים לשלם לכל מוכרי הספרים, שאף היו נוהגים להעיד בהתרגשות שרבי צדוק לא היה מתווכח ומתמקח לעולם על המחיר אלא משלם את המחיר ההוגן ללא מענות? אלא שדבר אחד הסכים הרבי לקבל. רבי צדוק היה

תשלום הלא לא תרצה לקבל, ובחינם אינני מוכן. הבניין והמצבה על קברו של רבי צדוק הכהן

שאלה:

הגעתי לתפילת שחרית קצת מאוחר, ולכן הגעתי לתפילת 'שמונה עשרה' שתי דקות אחר הציבור. אני יכול להתחיל כעת את תפילת ה'שמונה עשרה' שלי?

התשובה: אם נראה לך שתספיק לגמור שמונה עשרה עד שהש"ץ יגיע ל'קדושה' - תתחיל, ואם לא - תאלץ להמתין. כמה להמתין? יפורט בהמשך.

החוב דברי: יהודי צריך להתפלל במניין, את זה כולם יודעים. אך **חיוב גדול מכך** הוא לשמוע ולענות על 'קדיש', 'ברכו', 'קדושה', ולהשתחוות עם הציבור ב'מודים דרבנן' [ולדעת הרמ"א אף לענות 'אמן' שלאחר 'הק-ל הקדוש' ושומע תפילה]. ואת זה פחות יודעים.

וכך פוסק ה'שולחן ערוך' (סי' קט ס"א): אדם שהגיע לבית הכנסת מאוחר, ויודע שאם עכשיו יעמוד לשמונה עשרה לא יספיק לומר 'קדושה' עם הציבור - פשוט יחכה!

עד מתי יחכה? אז ככה: בינתיים יחכה עד שיגמור הש"ץ קדושה וכמובן גם 'הק-ל הקדוש', ואז נראה: אם יספיק להתחיל ולגמור כעת את תפילת העמידה עוד לפני שיגיע הש"ץ לשומע תפילה - יעשה זאת [זה עניין לטייסיס... או למקרים שהש"ץ מאוד מאריך]. לחילופין - יכול לשער אם יספיק להגיע **ביחד** עם הש"ץ לשומע תפילה ויחד עימו לומר את

סיום הברכה, וגם להגיע עמו ל'מודים' ולהשתחוות עם הציבור. אם לא יספיק - שוב יחכה, עד שיענה על 'שומע תפילה' ויאמר 'מודים דרבנן' עם הציבור.

נו, ועכשיו הוא כבר יכול להתפלל? עדיין לא בטוח. אם עכשיו יתחיל להתפלל, הוא יפסיד את ה'קדיש' שאחר תחנון! אז אם יספיק להתפלל ולגמור לפני הקדיש ההוא - יעשה כך, ואם לא - שוב יחכה, עד שיגמור לשמוע את כל הקדישים [ויתכן של'קדיש יתום' שאחר שיר של יום וכד' אין צריך לחכות, כי הם רק מנהג].

נדגיש, כי במקום לחכות ולחכות יכול פשוט להתפלל יחד עם הש"ץ מילה במילה, כי את כל מה שצריך לענות וכו' יעשה עם הש"ץ.

לסיום נביא כי אדם ששמע כבר [או שעתיד לשמוע במניין אחר] קדושה ואמן וכו' - יצא כבר ידי חובתו ואינו צריך לחכות, לבד מ'מודים' שצריך תמיד להשתחוות עם הציבור למרות שעשה זאת כבר עם מניין אחר. ויש אומרים שכך הדין ב'קדיש', שאף אם שמע - תמיד צריך לחכות כדי לשמוע שוב.

ניצוץ לשבת

מתוך גליון 'ניצוצות', מגזין הלב לכל המשפחה

העו"ד הטוב ביותר

מן הכלל, ולכן כל אשה ואשה צריכה להבין כי בזה שבעלה נוסע אל רביז'ל על ראש השנה, הוא מציל את עצמו ואת אשתו ואת הילדים מכל מיני מאורעות ומכשולות וסכנות שרק קורים בעולם, וכן שתכתבו בפרנסה בשפע, ובכל הישועות שרק צריכים,

האם לא כדאי בשביל זה להשאר לבד עם הילדים בסך הכל כמה ימים?

אנחנו רואים שבני אדם נוסעים עבור פרנסה למזרח הרחוק - כגון לסין או להודו או לתאילנד וכו' - על ספק פרנסה, ומשאירים לבד את האשה והילדים ולא דואגים בכלל מה יהיה עם נשותיהם וילדיהם, כי מרוב תאוות ממון שרוצים להרוויח, לא עושים חשבון עם אף אחד וכו', ופה יש לנו הבטחה כזו מרביז'ל שחוזר עם שפע גשמי ושפע רוחני, ובפירוש אמר לנו (חיי מוהר"ן סימן ת"ג) 'מי שזוכה להיות על ראש השנה ראוי לו לשמוח מאד מאד'.

(מתוך מכתב הרה"ח ר' אליעזר שלמה שיק זצ"ל, גליון 'ניצוצות' אלול תשע"ח)

יש משפט חמוד צריכים לקחת עורך דין גדול, וככל שהמשפט יותר גדול ויותר מסובך לוקחים את העורך דין הכי גדול, ואם נגזר עליו איזה עונש מוות רח"ל אזי לוקחים את העורך דין הכי גדול בעולם, ואף שזה עולה הון תועפות מוכרים את כל מה שיש לו כדי לשלם לעורך דין, העיקר שיציל אותנו ממוות בטוח לחיים.

אנשים נוסעים להודו או לתאילנד על ספק פרנסה. מטוס ממריא

והנה רבינו ז"ל הוא העורך דין הכי גדול בעולם, ולכן נוסעים אל רבינו ז"ל על ראש השנה, כדי שהוא יהיה לנו עורך דין במשפט ששופטים אז את כל אדם. והוא מוסר את נפשו עבור כל אחד שבא אליו וחוזר שם בתשובה שלימה, ומבקש ממנו יתברך שישמור אותנו כל השנה מכל מיני צרות ורעות רבות וכו', ושנזכה להכתב בשנה של בריאות והצלחה בחיים, ופרנסה טובה, ושמירה מכל מיני גניבות וגזילות ואלימות ומכל מיני מיתות משונות, כי הצדיק האמת הוא העורך דין הכי גדול.

ורביז'ל רצה שכולם יהיו אצלו בראש השנה בלי יוצא

פתגם השבוע

יש לדבר עם הילדים דבורי אמונה כגון: 'ש'ה' ברא את הבריא, ומחיה ומהווה אותה ודואג לכל מחסורנו, ונתן לנו את התורה וכיוצא בזה

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

הצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עטיא שליט"א

מל משה בן בת שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

ההצלחת משפחת אוקן

ההצלחת משפחת שרון

ההצלחת משפחת שילר

נסיון נ"ח

סטודיו טאטע

סטודיו ליצירה יהודית

יצוב נרפי | צילום ילדים ומשפחות | מתנות ומזכרות |

tate.odel@gmail.com | 054.844.1858

אז ככה מגיעים לאומן השנה

הנחיות שחובה לדעת מראש. הרבנים והעסקנים בכניסה לדיין

טלפון מהרשויות בלא התחכמויות. כל התחכמות עלולה לגרום לנזק חמור.

דרך נוספת לדלג על חובת הבידוד היא לבצע בדיקה בישראל תוך 48 שעות ממועד הטיסה (לא תמיד ניתן להיבדק ולקבל תשובות בתוך פרק זמן הזה). בהגשת אישור באנגלית (!) לפקידים באוקראינה בו יהיה נכתב שיצאתם שליליים בבדיקה, לא תדרשו להתקין את האפליקציה ותיפטרו מחובת בידוד.

דבר נוסף הוא שאוקראינה מחייבת את הנכנסים לתחומה לעשות ביטוח מותאם לאוקראינה במקרה והנוסע יחלה בגניף בעת השהות במדינה. פוליסת הביטוח עולה סכום מזערי ולא משמעותי אך הוא חובה לכל מי שמבקש להגיע לאוקראינה.

אם תבקשו לעשות ביטוח נוסף שיכסה את כל ההוצאות במידה ויהיה צורך בכך, חברות הביטוח הישראליות אינן מבטחות את השוהים באומן, אך יבטחו אתכם אם תגידו שאתם שוהים בקייב או באודסה.

חובה למלאות טופס בריאות

חשוב לזכור כי בטרם ההגעה לשדה התעופה ליציאה מהארץ חובה למלאות באמצעים מקוונים טופס הצהרת בריאות לקראת הטיסה באמצעות מילוי פרטים אישיים והצהרת בריאות. את הטופס יש למלא בסמוך לטיסה ולא יותר מ-24 שעות לפני ההמראה. לאחר מילוי הטופס יש להדפיס אישור על מילוי הבקשה ולהביאו לנמל התעופה לצורך הצגתו לגורמים הרלוונטיים. יש לשמור את ההדפסה עד לכניסה למדינת היעד.

שימו לב! לא תותר כניסה לטרמינל בנתב"ג ללא כרטיס טיסה וללא האישור הרלוונטי המאשר את מילוי הבקשה באתר משרד הבריאות. כמו כן, בכניסה לטרמינל תתבצע מדידת חום ולא תותר כניסה לטרמינל לבעלי תסמינים כגון: חום, קוצר נשימה, איבוד חוש הטעם והריח.

כל זלזול בהנחיות אלה, עלול לגרום לנזק חמור לקיבוץ הק, ומי שלא מקפיד עליהם הוא בגדר מזיק לרבים!

שעון החול לקראת ראש השנה תשפ"א הולך ואוזל, ובינתיים חסידי ברסלב רבים כבר עושים את דרכם לאומן מוקדם מכל שנה, כשאלפים כבר שוהים באומן בימים אלו ממש. במקביל כמעט בכל יום משתנות ההנחיות לגבי המבקשים לטוס, אך בכל זאת ישנן הנחיות שודאי עומדות ללוות אותנו לקראת הנסיעה וחובה על כל אחד לדעת אותם.

בינתיים ניתן לטוס לאומן

בשבוע זה התקיימה פגישה גורלית בין רבני ברסלב לפקדי הממשלה לגבי הנסיעה לאומן, לפי המתווה שהוצג לראש הממשלה, הטסים לאומן בטיסת הצ'רטר יעברו שלוש בדיקות קורונה. לפני המראה לאוקראינה, בנחיתה באוקראינה ובנחיתה חזרה לישראל.

בתי הכנסת באומן יהיו בתפוסה של 30%, ותהיה חובת עטיית מסכה בכל זמן בתפילה. התקבלו עוד הנחיות ריחוק, היגיינה ושמירת כללי בריאות, אך עוד בטרם תתקבלנה החלטות המתווה בימים אלו עדיין ניתן לטוס בכל רגע נתון לאומן. לפניכם מקבץ ההנחיות והכללים שחובה עליכם לדעת בטרם תתארגנו לטיסה.

ראשית, הדבר הברור הוא שכלל שתקדימו את הטיסה, כך הסבירות שמישהו יצליח לנוע ממכם את הטיסה לאומן יפחת, זאת משם שכיום אוקראינה פתוחה לזרים, משמע שכל אזרח זר - כולל מישראל - יכול להיכנס לאוקראינה.

ישראל נחשבת כמדינה אדומה, בשל כך, ישראלי שמגיע לאוקראינה מחוייב בבידוד של 14 יום, אך ישנה אפשרות לדלג על הבידוד על ידי בדיקת קורונה בעלות של 55 דולר בשדה התעופה או בכל מעבדה רשמית באוקראינה. עד להגעת התשובה על הנבדק להיות בבידוד, וכן אם התוצאה התקבלה כחיובית עליו להישאר בבידוד, תוצאות הבדיקה יגיעו תוך 24 שעות.

מעקב גם במכשירים הכשרים

הבשורה הטובה היא כי בתקופת ראש השנה, מי שיבוא ויצהיר כי אין ברשותו מכשיר חכם, יוכל להשאיר מספר טלפון רגיל אצל משטרת הגבולות, ובאמצעותו יתבצע המעקב באמצעות שיחת טלפון ממשטרת אוקראינה. יש לענות לשיחה זו, שבה מודאים כי המדבר הוא אכן זה שאמור להיות בבידוד, וכי הוא אכן נמצא במקום בו הצהיר שיהיה בבידוד, באמצעות איכון (הנחיה זו עלולה להשתנות, יש לעקוב).

על כן אנו מזכירים: חובה מוחלטת חלה על כל מי שנכנס לאוקראינה באמצעות טלפון רגיל, לענות לכל

הופיע! גליון חודש אב

מבצע מיוחד
למצטרפים כעת
למגזין המוביל
של רבי נחמן
למשפחה
ולילדים

ניצוצות
הגיליון הראשון יצא לאור בשנת 1978

מוקד: 02-623-1218
מנויים: